

Ulf G. Eriksson

Jurist, journalist og forfatter

En krönika om min prostata

– och drygt 4 000 svenska flyttfågelläkare i grannlandet

Fysiskt lär livets höjdpunkt vara avverkad strax efter 50. Utförsbacken har börjat.

Ännu så länge är pisten grön men trängningarna kommer allt tätare. Prostata behöver tillsyn. I mars ringde jag min vårdcentral. Den central som överlämnats till en privat entreprenör i hopp om att läkartjänsterna därmed skulle gå att besätta med fast anställda. Men privatisering var knappast någon lösning.

– Kom igen efter påsk då vet vi om vi har fått några fasta läkare, blev svaret.

«Påskekrim» är bra om man skall fördriva rastlösa tankar. I Sverige läser vi inte särskilt mycket «krim» till påsk, utan året runt och gärna både Småge och Holt. Men just denna påsk behövde jag ingen extra spänning. Rysningar och kalla kårar bjuder understundom själva livet på.

I dag säger ingen att den fria nordiska arbetsmarknaden borde inskränkas. Om fem, tio år kommer de svenska politikerna att önska sig det, och då inte längre tyst för sig själva.

När efterkrigsbarnen inte bara gått i pension utan på allvar börjar efterfråga vård och omsorg blir konkurrensen om all sjukvårdspersonal stenhård i Norden. Och inte bara här. I stora delar av Europa blir det

ett veritabelt slagsmål om läkare och övrig vårdpersonal.

Lersvenskar och vildgäss var benämningar på långpendlarna över riksgränsen till ångsågar och tegelbruk utmed Glomma på 1800-talet. Många av sjukvårdens anställda i både Norge och Sverige kommer att vara just «trekkfugler».

Svenska flyttfåglar är det redan gott om i Norge. Över 12 000 svenskar, läkare, sjuksköterskor och undersköterskor hade fått auktorisation från Statens Helsetilsyn till och med år 2002. Av Norges alla 24 697 auktoriserade läkare år 2002 var 8 920 läkare med utländsk utbildning. Knappt hälften, 4 112 stycken, av dessa var svenskar eller hade svensk utbildning.

År 2001 skedde en rejäl minskning av antalet svenska läkare som sökte auktorisation i Norge. Från 417 stycken året före sjönk det till 311 svenska doktorer för att stiga med bara tre till 314 av sammanlagt 1 443 utländska läkare som blev auktoriserade år 2002.

Som hängiven skandinavist tycker jag om vår gemensamma arbetsmarknad. Trots det trångmål som min prostata skulle kunna hamna i. För att säkra framtidens sjukvård krävs dock satsningar dels på läkarutbild-

ningen, både till antal men framför allt till inriktning, dels på primärvården.

I Sverige är det kostnaderna för vården på sjukhusen som rusar i höjden, år efter år. Ett av flera sätt att hålla emot pengarullningen är att återupprätta distriktsläkaren och det team som omger henne eller honom på vårdcentralen. En kunnig och erfaren vårdpersonal med en stor portion livsvisdom som kan ta ansvar. Som känner åtskilliga av sina patienter och vet att svaret på deras oro inte alltid behöver vara en remiss till dyrbar sjukhusvård.

Vårdcentraler med alla tjänster besatta och en rimlig arbetsbörda skapar trygghet både utåt mot patienterna och inåt mot den slutna vården. Därmed kan sjukhusen avlastas och vårdcentralerna ta sig an eftervård i högre grad än i dag.

Skall vi klara att behålla vår högstående nordiska sjukvård till en rimlig kostnad är det inte på ytterligare specialiteter vi skall satsa utan på specialisten på allmän medicin, distriktsläkaren.

Kunsten å være lege ...

«Musikk kan frigjøre endorfiner»

Audun Myskja

I neste nummer:

- Medisinstudiet
- Videreutdanning over Internett
- Tunnelarbeid og lungesykdom
- Medikamentell behandling av osteoporose
- Journaldokumentasjon for alvorlig syke